προθέσεως καλανέναδε, καὶ κὺ συγκοπὴν κατέναδε. A ἀλλαχοῦ δὲ τὸ ναίω, ῥέω σημαίνει.

Σχόλια. Εκατ' δή που καὶ πεντήκοντα.] εἰς ἰ μῶας λογίζε) τ ἐνιαυτόν. ὡς τῶν β εἰς ἑορτὰς προχωρούντων. ἑκάστῳ γὰρ τριώβολον τ μηνὸς, ιε τ μηνὸς τάλαντα ἐποίει. ὡς ἐκ τῶν ἑξῆς δῆλον γίνε). Ες τούτους] εὖ τὸ μὴ ὡς ἔτυχεν εἰπεῖν τὸ πλῆθος. ἀλλ' ἀταξίαν προσονειδίζει. πεισθεὶς δὲ ἀπαληθείς.

B Bisetvs. Κολοσυρτ.] περὶ τῆς τ λέξεως Εὐστάθιος ταῦτα λέγει, κολοσυρτὸς, κυρίως, οὐ καὶ παρὰ τῷ κωμικῷ χρῆσις, κτύπος ὁ ἀπὸ κάλων, ἤγουν ξύλων συρομένων ἐν ὄρει. ἕτεροι δὲ, τὴν ἐκ φρυγάνων συρομένων αἰρομένην κόνιν οὕτω καλοῦσι. κόλα γάρ, φασι, τὰ φρύγανα. καὶ ὁ αὐτὸς ἀλλαχοῦ. κολοσυρτὸς, ὁ μετὰ κολωοῦ, ὅ ἐστι θορύβου ἐπισυρμός. ἤ, ὡς καὶ προείρηται, ὁ ἐν ὄρει κάλων, ἤγουν ξύλων ἑλκυσμός, καὶ ὁ ἐξ αὐτῶν θόρυβος, ἢ κτύπος γινόμενος ἐν τῷ κολοῦσθαι ξύλα, ἤγουν κολοβωθέντα, ὡς εἰκὸς, τομαῖς καὶ πελεκήμασι. τινὲς δὲ, C τὸν μέγαν θόρυβον οὕτω νοοῦσι. κόλον γὰρ παρ' αὐτοῖς τὸ μέγα. ἐξ οὗ καὶ κολόκυμα, τὸ μέγα κῦμα. καὶ ὁ μεγάλην δέ, φασιν, ἀφὴν ἔχων, κόλαφος καλεῖται. οὕτως Εὐστάθιος. κατὰ ταῦτα δὴ κολοσυρτὸς νῦν μεταφορικῶς ληφθέν,

οὐδὲν ἄλλο σημαίνειν δοκεῖ, ἢ θορυβῶδες, καὶ σωμυλὸν πλῆθος, καὶ ὄχλον τ δήμου τῶν Ἀθηναίων. ὅπερ καὶ κάτω ἐν τῇ Λυσιστράτῃ Λάκαινά τις καλεῖ, τ Ἀθηναίων ῥυγχάχετον, ἢ ῥυχάχετον, ἢ ῥυάχετον, ὡς παρὰ τῷ Ησυχίῳ γράφε).

CHR. Εκατ' δή που πεντήκοντα τάλαντα.] Facilè subducetur ratio. Centum & quinquaginta talentûm annuorum si perpendamus sex millibus hominum in singulos menses quindecim talenta tribuenda, nempe tres obolos vitiitim. Sed aduertendum est annum hic accipi decem tantum mẽsium, non quòd non constet duodecim mensibus, sed quia duo saltem in anno menses sunt quibus nihil iure agi licet, Prætorísque tria verba silentur, ac vt ait Horatius, vacat ocioso cum boue pagus. Itaque festis illis diebus non currebant iudicibus sua stipendia, propterea tanquam decem tantum in anno menses numeret, Centum & quinquaginta putat talenta, quem numerum pariunt Quindecim decies repetita. Est autem κατέναδε, incolitis & habitatis, Quo verbo notat immanem & repudiandum numerum iudicum.

Σὺ δὲ τ ἀρχῆς ἀγαπᾷς τ σῆς, τὸν ἀργελόφοις περιτρώγων.
Euertam: sic tu extrema tui imperij corrodere gaudes:

Οἱ δὲ ξύμμαχοι ὡς ᾔσθοντο γε τ μὲν σύρφακα τ ἄλλον
Ergo vt socij sensere cateruam reliquam iudicialem

D Εκ κηθαρίου λαγαρυζόμενον καὶ τεζαλλίζοντα τὸ μηδὲν,
Paucula sorbillare ex calathis, & inane aut vilia vesci,

Σὲ μὲν ἡγοῦνται Κόννου ψῆφον. τούτοισι δὲ δωροφοροῦσιν
Te pro Conni suffragio habent, ast illis munera mittunt,

Υρχας. οἶνον. δάπιδας. τυρὸν. μέλι. σήσαμα. προσκεφάλαια.
Orcas, vina, tapetia, melláque, caseolos, sesama, molles

Φιάλας. χλανίδας. σεφάνους. ὅρμους. ἐκπώματα. πλουθυγίειαν.
Puluillos, phialas q́, coronas, torques, & opercula, opesq́.

Σὺ δ' ὧν ἄρχεις, πολλὰ μὲν ἐν γῇ, πολλὰ δ' ἐφ' ὑγρᾷ πιτυλεύσας
Sanas: Tu cum imperio quamuis terra iactatus & alto es

E Οὐδεὶς οὐδὲ σκορόδου κεφαλὴν τοῖς ἑψητοῖσι δίδωσι.
Nec tantillum caput allij habes quo parua obsonia tingas.

Σχόλια. Τοὺς ἀργελόφους.] τὰ περιττὰ καὶ ἄχρηστα. ἀργέλοφοι γὰρ τ μηλωτ οἱ πόδες, οὓς ποδεῶνας καλοῦσι, καὶ οὗτοι ἄχρηστοι. Εκ κηθαρίου.] σύρφακα. τὸ ἱκανὸν πλῆθος τῶν δικαστῶν τ ὀχλῶδη καὶ συρφετώδη. ἐξ εὐτελῶν τρεφόμενον. κηθάριον γὰρ πλέγμα ἐστὶ κανισκῶδες, ἐπιτιθέμενον τῇ κληρωτίδι τῶν ψήφων. λαγαρυζόμενον δὲ, παλαγαραιςθίοντα. ὅ ἐστιν εὔθρυπτα καὶ εὐτελῆ τινά. ἢ κηθάρια τὰ ὀξύβαφα. ἐξ ὧν τοὺς κύβους ἠφίεσαν. πλέκτα δὲ ἦν ταῦτα. ἄλλως. ἐκ κηθαρίου, τὰ F ἐκπέταλα τρύβλια. ἃ Εὐφρόνιος κηθία. μικρὸν οὖν ῥοφῶντα ἐκ τρυβλίου καὶ τρωγαλίζοντα. ὅ ἐστι κυάμους καὶ ὅσα τοιαῦτα. ἐκ ἔστι δὲ, ἀλλ' ἀγγεῖον πλεκτὸν ἐστὶν ὃ τὰς ψήφους καθιᾶσι τὸ κηθίον. ὅ ἐστιν ὡς ἀπὸ τ ψηφοφορεῖν μόνον. καὶ Χάρης δὲ τὸ κηθίον. τρυβλίον τι εἶδος. καὶ τὸ λαγαρύζειν, τὸ ἀποτρώγοντα θηλάζειν. μή ποτε μὲν τοι καὶ πρὸς τὴν τῶν κύβων παιδιὰν ὁμοίως ἐχρῶντο τινὶ βάλλοντες ἐξ αὐτοῦ. καὶ γὰρ Ερμιππος ἐν θεοῖς. καὶ πρὸς κύβους ἔστηκ' ἔχων κηθίον. τὸ δὲ λαγαρύζεσθαι, ἕτερόν τι ἔοικεν ἐμφαίνειν. Φερεκράτης μυρμηκανθρώποις ἴσως ἂν οὖν λέγοι. ἤτοι ἐκ τῶν ἀγγείων τ ψήφω, ἀποξύοντα τ μισθὸν ἐξ ἀγγοῦς τινὸς πλεκτοῦ. ὅ ἐστιν ὁ νάρταλος. τεζαλλιζόμενον ὡς ἂν πένητας. λαγαρυζόμενον δὲ, ἀντὶ τ ἀποξύοντα. ὡς ἀπὸ τῶν δικαστικῶν ἀγγείων. ταῦτα δὲ ὡς περὶ πενήτων. Κόννου ψῆφον] κιθαρῳδὸς ἦν νέος ἐστι δὲ παροιμία ἐπὶ τῶν μηδὲν ἀξίων. Καλλίστρατος δὲ παροιμίαν φησί, Κόννου θρῖον. παρ' ἣν παίζει. Εὐφρόνιος δὲ, ὅτι ἐλέχθη διὰ τὸ ἠδικῆσθαι τινα τ Κόννον εἶ). οἱ δὲ, Κόννον λέγουσι τ κηθαρισὴν. μή ποτε δὲ οὐδὲ ἐστι Κόννος, ἀλλὰ Κόννας, ὃν προενεκτέον ὡς Μίδας. Κόννου ψῆφος. ὅ ἐστι τὸ μηδέν. ἄλλως. Κόννος εὐτελής. Κόννος γὰρ τὰ πατρῷα κατέφαγε καὶ πένης ἦν. ψῆφοι δὲ εἶπε. διὰ τὸ περὶ δικαστοῦ λέγειν.

G

CHRIST. Αργελόφους] Corrodis, inquit, tui Principatus extremitates, Metaphora ducta à mastrucis, pellibúsque villosis quarum pedes inutiles sunt & ἀργελόφους vocant, nescio vnde deriuantes, nisi ab alba vel ociosa crista, qua tantum ornantur arma, cæterùm ad pugnandum inutili. Apud Sudam ἄργελλα vox est Macedonica, qua balneum videtur designari. Sed apud Hesychium habes ἀργιλόφους & exponit κωδίων λαπάρας pellium abdomina, & μηλωτάς, imò etiam τ προκοίλιον. Fortassis autem etymon arcessendum ab inutili & sterili terra quæ ἄργιλος dicitur, vnde ἀργιλώδης sordidus.

Σύρφακα